

FA NO

FACULTAS
NOSTRA

ČASOPIS LÉKAŘSKÉ
FAKULTY V PLZNI
UNIVERZITY KARLOVY

10/24

Rozhovor: prof. Zbyněk
Tonar, vedoucí Ústavu
histologie a embryologie

LFP rozvíjí své zahraniční
kontakty

Seznamovák uvítal dosud
nejvyšší počet účastníků

Prváci poprvé v lavicích: Orientační den

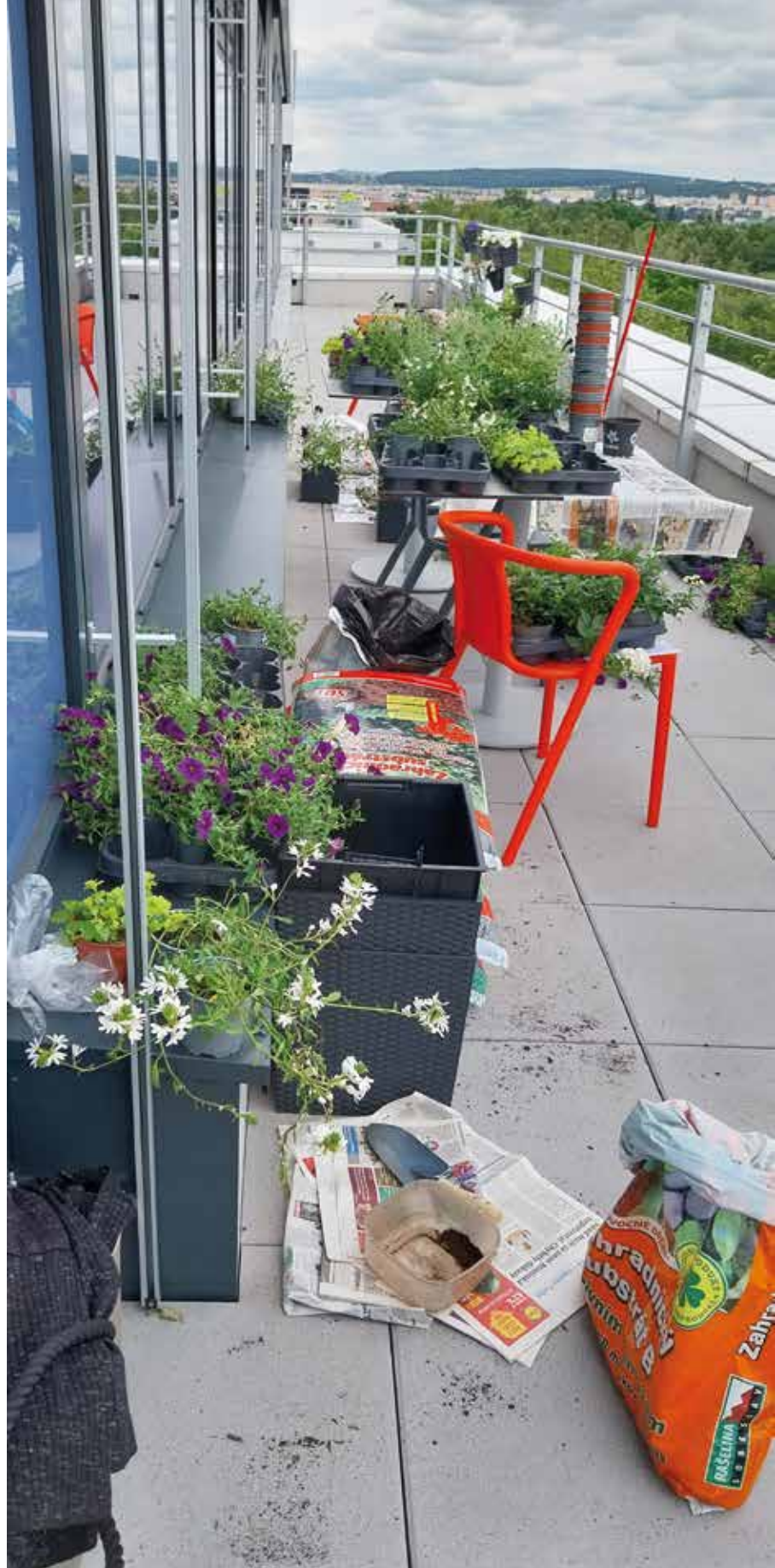
Modrá se zelená:

terasy fakulty ožily díky spolupráci studentů a zaměstnanců

Na LFP se spojili studenti se zaměstnanci a společně zareagovali na grantovou výzvu na podporu udržitelného rozvoje na UK. Výsledkem této iniciativy je vytvoření komunitní zahrádky, která oživila terasy nového kampusu.

Studenti a zaměstnanci zde vysadili nejen okrasné rostliny, ale také bylinky, i užité rostliny jako cherry rajčata. Kromě zútulnění teras je zahrádka příležitostí pro sdílení zkušeností mezi studenty a zaměstnanci. Studenti plánují využít pěstované bylinky ve výuce fyto-terapie – oblasti medicíny zaměřené na léčbu bylinami. Na nákupu a výsadbě rostlin se podíleli i zaměstnanci děkanátu a teoretických pracovišť, kteří budou dále zajišťovat pravidelnou péči o vysazené rostliny.

Jednoduchá iniciativa tak díky osobnímu nasazení nadšených pěstitelů přispívá k lepšímu pracovnímu a studijnímu prostředí a zároveň vytváří prostor pro setkávání a spolupráci mezi různými generacemi a profesemi na fakultě.

FACULTAS NOSTRA | Pro Lékařskou fakultu v Plzni Univerzity Karlovy vydává: NAVA Tisk s.r.o. Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

Náklad: 700 výtisků. Vydání č. 197. Redakce nezodpovídá za obsah placené inzerce.

Redakční rada: Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA, prof. MUDr. Dana Müllerová, Ph.D., Ing. Marie Klečková, Ing. Barbora Černíková, Mgr. Daniela Vítová, Mgr. Lucie Síchingerová.

E-mail: pr@lfp.cuni.cz. Distribuce výtisků zdarma. Neoznačené články jsou redakčními materiály. **Foto na titulní straně:** Kateřina Budínová

Úvodník děkana

Výročí

Vzpomínky na dětství jsou tvořeny jednotlivými epizodami, spolu nesouvisejícími, které nám, z důvodů nejasných, utkvěly v paměti a nebyly vytlačeny zážitky mnohdy důležitějšími. Jedna vzpomínka v mé paměti nezníčitelná se mi vybavila letošního 21. 8. 2024 u pamětní desky k výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy týž den roku 1968. Obklopen svými neposednými vnoučaty kladl jsem květinu za naši fakultu u pietní desky před katedrálou Svatého Bartoloměje. Vybavily se mi události nejenom ze srpna roku 1968, ale i srpna 1969, které byly ještě mnohem smutnější.

21. 8. 1968 jsem byl jako ani ne jedenáctiletý chlapec na prázdninách u své babičky v Praze, kdy onoho kalného rána (omlouvám se panu Seifertovi, ale každá generace má své kalné ráno a bylo opravdu hnusně) přelétala nad Vršovicemi těžká transportní letadla okupačních armád. Ač jsem měl přísně zakázáno se z činžovního domu jenom hnout, stejně jsem se dostal k Husovu sboru na Moskevskou ulici, kde jsem viděl beznaděj v nejhlubší formě – na chodníku stáli muži, kteří plakali. Stáli proti tankům, protestovali, vysvětlovali vojákům z dalekých stepí naši vizi lepší budoucnosti.

Tento obraz mne provází po celých 56 let a kladu si stále onu dětskou otázku, muselo se to stát? Mohli nás muži pražského jara dovést jinam? Stáli za nimi stateční občané, ozbrojeni heslem – jsme s vámi, buďte s námi. Odpověď jsem si pro sebe našel, ale nejsem historikem, nebudu vám ji podsouvat. Kdo však vzpomene na milou, sympatickou tvář tehdejšího prvního tajemníka KSČ, jehož jméno se stalo synonymem pro změny ke svobodě, nemůže si nevzpomenout na stejnou tvář, již pouze naivně prostou, podepisující o rok později 22. 8. 1969 ve funkci předsedy Federálního shromáždění „pendrekový zákon“ umožňující brutální perzekuci protestujících z 21. 8. 1969, a odpověď si najde sám.

Měli bychom stále všem vám mladším kolegům a studentům, pro něž slovo totalita je jen prázdný pojem, vysvětlovat, jak obtížné je svobody dosáhnout, jak nesmírně rychle a nadlouho se svoboda ztrácí a že politickým vůdcům šlo, jde a půjde zejména o vůdce samotné, a proto je třeba je hlídat.

Na fakultě naštěstí bylo letošní léto plné příjemných chvil. Přivítali jsme delegace partnerských agentur z Řecka a Portugalska. Navštívil jsem nesmírně milou a výborně vybavenou nemocnici Klinikum St. Marien v Ambergu, s jejímž ředitelem Haralodem Hollenbergerem připravujeme možnosti praxe našich studentů.

Začíná nový akademický rok. Dovolte, abych popřál vám, studentům, nejenom úspěchy při studiu na fakultě, ale i příjemný rok studentského života v Plzni, spolupracovníkům pak zdraví a pohodu při práci, která je ceněna, leč stále nedoceněna.

Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA
děkan Lékařské fakulty UK v Plzni

„Měli bychom stále všem vám mladším kolegům a studentům, pro něž slovo totalita je jen prázdný pojem, vysvětlovat, jak obtížné je svobody dosáhnout, jak nesmírně rychle a nadlouho se svoboda ztrácí a že politickým vůdcům šlo, jde a půjde zejména o vůdce samotné, a proto je třeba je hlídat.“

Prof. MUDr. Mgr. Zbyněk Tonar, Ph.D.: Inspirace, vědomosti a zkušenosti jsou zboží, které sdílením neubývá

Vědecký pracovník, vysokoškolský učitel, baskytarista. Tři „tituly“, pod které Zbyněk Tonar shrnuje svůj pracovní profil. Na Lékařské fakultě v Plzni Univerzity Karlovy na Ústavu histologie a embryologie se zabývá kvantitativním popisem mikroskopické stavby tkání a orgánů. Na stejném ústavu také vyučuje. A jako baskytarista působí v kapelách Epigon, TutenSwing a jazzindustry. Když přidáme všechny ostatní tituly, s prof. MUDr. Mgr. Zbyněkem Tonarem, Ph.D., jsme si povídali nejen o jeho výzkumné a pedagogické práci.

Když jste byl dítě, jaké bylo vaše vysněné povolání? Studoval jste nejdříve pedagogickou fakultu, pak medicínu, existuje ve vaší současné praxi nějaké přínosné propojení těchto dvou vysokých škol?

Při zápisu do školy jsem na stejnou otázku odpověděl, že bych chtěl být hajný nebo myslivec. Věděl jsem, že můj dědeček se učil na hajného, líbila se mi jak tato postava v pohádkách, tak i lákavá možnost chodit s flintou. Do vývoje se mi promítaly dva velké vlivy – na jednu stranu jsem obdivoval nesmírnou řemeslnou zručnost svého otce, který dokázal obsáhnout prakticky vše od hrubé stavby přes truhlářinu a výrobu nábytku, elektrické sítě, instalatérské práce až po opravy mechanických, elektrických a elektronických přístrojů, a to na úrovni, ze které by si mohl vzít příklad leckterý profesionál. Také jsem navštěvoval maminu v zubní laboratoři, kde jsem viděl modely chrupu, odlévání slitin, broušení, pískování a mohl jsem si hrát třeba s voskem a s váhami. Na druhou stranu mě příklad staršího bratra i pobízení rodičů vedly k četbě knížek a k velké zálibě ve vzdělávání. Oba prameny inspirace používám dodnes – náš obor je z velké části založený na laboratorní technice, přístrojích a mikroskopech; současně ale tím, kdo je oživuje, jsou lidé, kteří přesně musejí vědět, co a proč dělají.

Po gymnáziu jsem nejprve studoval učitelství biologie a chemie pro střední školy. Na jednu stranu jsem se chtěl co nejvíce dozvědět o přírodě jako takové, líbil se mi překryv těch předmětů. Na druhou stranu jsem chtěl i potřeboval zůstat v Plzni a nebyl jsem v tomto směru tolik ambiciózní, abych uvažoval o přírodovědecké fakultě, i když nakonec jsme v jednotlivých odborných předmětech stejně nakonec končili prakticky u stejných skript a učebnic. K medicíně mě pak později přivedl zájem o embryologii a potřeba naučit se vyrábět a fotit histologické preparáty pro diplomovou práci. Dostal jsem tu šanci na ústavu, kde nyní pracuji. Vnímám jsem na plzeňské lékařské fakultě takovou inspiraci a tolik osobností, že jsem cítil vnitřní potřebu dozvědět se o člověku co nejvíce a medicínu vystudovat také. Ničeho v tomto směru nelituji a smířil jsem se i s tím, že jsem se místo lékařem stal vědeckým pracovníkem a učitelem, který se zabývá buňkami a tkáněmi, ale nedokáže léčit a uzdravovat nemocné.

Jak vypadala vaše kariéra po skončení studií? Zaujala mě třeba vaše stáž na Veterinární univerzitě ve Vídni. Jak tahle zkušenost zapadla do vašeho studia?

Učitelství a medicínu jsem s drobným překryvem studoval dohromady 10 let. Při doktorském studiu, které trvalo další tři roky, jsem opakovaně narážel na potřebu nějak číselně popisovat složení tkání, které jsme viděli na mikroskopických obrazech – například jak spočítat, ve kterých oblastech orgánů najdeme více či méně určitých typů buněk, jaké jsou počty a délky krevních kapilár v dané vrstvě orgánu, jaké je zastoupení vláken mezibuněčné hmoty, jaké jsou povrchy významných útvarů jako střevní klky nebo plicní sklípky, jaká je prostorová orientace tkáňových složek. Řešení přinášel tehdy velmi mladý obor zvaný stereologie, což je vlastně kombinace geometrických principů a prostorové statistiky použitá na obrazovou informaci, v našem případě na mikroskopické preparáty. Můžeme tak ze sérií dvojrozměrných tkáňových řezů získat i trojrozměrnou kvantitativní informaci o stavbě a složení tkání. Tyto metody jsou poměrně často používány i pro studium hornin, minerálů, geologických ložisek či pro kontrolu kvality konstrukčních materiálů, jako jsou kompozity nebo slitiny. Pracoval jsem tehdy současně v oblasti modelování biologických tkání a orgánů na Fakultě aplikovaných věd Západočeské univerzity. Tam moji kolegové se vzděláním z oblasti biomechaniky, fyziky a matematického modelování vytvářeli výpočetní modely tkání a orgánů lidského těla, například pro účely simulací nárazů v automobilovém průmyslu. Bylo to pro mě velmi inspirující období, které z obou stran vyžadovalo naučit se mluvit a přemýšlet jazykem jiného oboru, protože právě na rozhraní mechaniky a histologie jsme mohli hledat vysvětlení vztahů mezi mikroskopickou stavbou orgánů a jejich mechanickými vlastnostmi, jako jsou deformace pod napětím v různých směrech, vznik a šíření trhlin či vztahy mezi prouděním krve a namáháním cévní stěny. K našim zásadním výzkumným otázkám patřilo, jak se změní vlastnosti velkého makroskopického orgánu, pokud dochází u různých onemocnění ke změně složení na mikroskopické úrovni. Aby byly počítačové modely založené na nějakých solidních

Na plzeňské lékařské fakultě jsem vnímal takovou inspiraci a tolik osobností, že jsem cítil vnitřní potřebu dozvědět se o člověku co nejvíce a medicínu vystudovat také. Ničeho v tomto směru nelituji a smířil jsem se i s tím, že jsem se místo lékařem stal vědeckým pracovníkem a učitelem, který se zabývá buňkami a tkáněmi, ale nedokáže léčit a uzdravovat nemocné.

základech, snažili jsme se propojovat výsledky mechanických experimentů s co nejvýstižnějším číselným popisem mikroskopického složení a stavby těch samých orgánových vzorků.

Velkým impulsem pro mě bylo proto pozvání mé kolegyně Kirsti Witter na ústavy anatomie, histologie a embryologie vídeňské veterinární univerzity. Vzorky lidských orgánů nejsou pro experimentování dostupné a velká část poznání v experimentální medicíně je proto založena na vhodných zvířecích modelech. Jako histologové pak musíme kromě mikroskopické stavby lidských orgánů znát i podobnosti a naopak rozdíly ve stavbě orgánů experimentálních zvířat. Učil jsem se tam řadu metodik, po návratu jsme pak u nás zaváděli řadu tamějších imunohistochemických postupů pro humánní i zvířecí tkáně, a rovněž jsme rozvíjeli kvantifikační metody. Dnes již je běžné, že pro kvantitativní zmapování téměř libovolného orgánu najdeme v literatuře vzorový postup, ale před 20 lety jsme v tomto patřili k prvním. Rovněž jsem se na tamější univerzitě inspiroval v laboratorní technice, získal jsem možnost pracovat poprvé se špičkovými přístroji a mikroskopy, řadu z nich máme nyní i na naší fakultě a vnímáme je jako běžné. Jezdil jsem tam každoročně po 14 let a jsem poměrně hrdý na to, že jsme prakticky každou studii, kterou jsme vytvořili, dokázali publikovat. Významné bylo pro mě i získat tam zkušenost jako vyučující – nemyslím teď jen nějakou jednorázovou výběrovou přednášku, ale například vedení kurzu obecné histologie. Tamější funkční systém studentských demonstrátorů, kteří pomáhají při mikroskopování, dnes úspěšně používáme i v naší výuce. Měl jsem možnost podílet se tam na školitelství doktor-

ských prací, vidět systém postgraduální přípravy a obhajob, směrnice pro vypracovávání a obhajoby dizertací – opět veliká inspirace pro naši výchovu doktorandů. Nahlížel jsem do výuky dalších předmětů v roli studenta, mohl jsem být pozorovatelem u kombinované společné zkoušky anatomie, histologie, embryologie a fyziologie, vidět výhody a nevýhody tzv. OSCE zkoušení (objective structured clinical examination) v preklinických oborech. Viděl jsem příležitosti i nástrahy reforem kurikula, nepraktičnost dělení výuky a zkoušení mezi více pracovišti, jakkoli integrovaná medicínská výuka byla v té době silným trendem. Na vídeňské medicínské univerzitě (již té, která se věnuje humánní medicíně) jsem opakovaně vyučoval kurzy embryologie pro tamní mezinárodní studijní program reprodukční toxikologie. Tam jsem se ocitl v kolektivu vyučujících, které jsem dříve znal jen jako slavná jména z učebnic našeho oboru. Snažím se proto podporovat i své kolegy, aby si vyzkoušeli pedagogický a vědecký chléb v zahraničí a přinášeli inspiraci naší fakultě.

Co se za posledních 30 let změnilo ve výuce a studiu vašeho oboru, vnímáte nějaké rozdíly?

Vnímám dnes větší potřebu pracovat na provázanosti předmětů lékařského kurikula. Dříve mohl postačovat způsob, kdy každé pracoviště co nejlépe učilo svůj obor, a my studující jsme měli za úkol „nějak už si to v hlavě srovnat“. Tato strategie již není v dnešních podmínkách únosná. Došlo k velkému rozvoji téměř všech oblastí medicíny i technologií a poznatků preklinických oborů. Kdybych byl dnes studujícím medicí-

ny, očekával bych, že mě tím vyučující od 1. ročníku po závěr studia tak nějak provedou, protože při záplavě podkladů a informací je snadné se v tom ztratit. Máme v tomto směru dobrou zkušenost s tím, abychom nepoužívali jako hlavní parametr učivo, tj. „co my vyučujeme“, ale tzv. výsledky učení, tj. „co má absolvent předmětu na konci znát a umět“. To druhé je ověřitelné, mezinárodně srovnatelné a vlastně také mnohem důležitější, protože reprodukci učiva se nikdo žít nebude, snad jen my, učitelé. Vnímám rozdíl také v pozornosti, kterou dnes studující věnují svému duševnímu zdraví – já si totiž z doby studií pamatuji hlavně strategii „zabrat“, a když něco nešlo, tak „zabrat ještě více“. Ta může být ale pro někoho dlouhodobě duševně i fyzicky zničující.

Jak vypadá vaše pracovní náplň? Převažuje výuka, výzkum, nebo nutná administrativa?

Mění se to v čase. Třeba před 10-15 lety jsem se věnoval hlavně výuce praktických cvičení, práci na vědeckých projektech, plánování a provedení experimentů, odběru vzorků na histologické analýzy, zavádění metod jejich laboratorního zpracování, snímání desetitisíců mikrofotografií a jejich vyhodnocování pomocí různých programů a algoritmů, statistickému hodnocení výsledků, sepisování vědeckých publikací, cestování po konferencích. Postupně mi přibývalo vedení studentských vědeckých prací, výchova doktorandů, tvorba standardů, podle nichž mohou postupovat druzí, budování Laboratoře kvantitativní histologie v Biomedicínském centru, ve výuce pak významně přednášení a zkoušení. V posledních letech se více věnuji péči o pracoviště jako celek, o oborovou radu doktorského studia, o personální zajištění pracoviště, nastavení udržitelných pracovních podmínek a podpore růstu a kvalifikace kolegyní a kolegů. Přes 11 let také pracuji v Akademickém senátu LF v Plzni – už jen když chci pochopit

projednávané podklady a zpracovat si k nim vyvážený názor, vydá to na několik pracovních dní v měsíci. Přes 5 let jsem také činný v jednom z týmů meziuniverzitní aliance 4EU+, kde je naše univerzita spolu s dalšími sedmi – věnujeme se kompatibilitě kurzů, designu vyučovaných předmětů a vzájemnému přenášení dobré praxe. To se doplňuje i s prací pro Paedagogium, poradní sbor rektorky UK pro oblast kvality výuky a pedagogických kompetencí, v němž je zastoupeno všech 17 fakult naší univerzity.

Co z toho vás baví nejvíc?

Původně jsem začal svůj obor dělat kvůli embryologii, to byla moje srdeční záležitost. Příběh lidské bytosti od pohlavních buněk po novorozence mě zaujal celoživotně. Přidejme k tomu i průmět historického vývoje, tj. evoluce, do utváření lidského těla, a je to ještě napínavější – nesmírně rád sleduji např. výzkum kolegů z Katedry zoologie Přírodovědecké fakulty UK, protože teprve evoluční pohled ukazuje velkorysé rozměry pomyslného časoprostorového hřiště, na němž se naše životy odehrávají. Dnes v rámci embryologie vyučuji její medicínsky relevantní základy a sleduji nové poznatky. Většinu času a pracovní „zábavy“ jsem totiž strávil histologií, v níž jsem se vědeckou prací živil přes 20 let. Vnímám však, že přestože jsem se myslím naučil vědu jako „řemeslo“, tak opravdu tvůrčí přístupy už pomalu přestávají být mou silnou stránkou. Možná mě příliš pohlucují starosti o provoz laboratoře a pracoviště, jež vidím jako zabijáky kreativity a originality, které jsou pro konkurenceschopnou vědu zapotřebí. Naproti tomu silný smysl nacházím v hledání a uskutečňování způsobů, jak co nejlépe přispívat k výchově další generace – jak našich studentů medicíny, tak vědeckých pracovníků. Při tom všem mě asi nejvíc baví společnost lidí, kteří mě v něčem přesahují a obohacují. Inspirace, vědomosti a zkušenosti jsou zboží, které sdílením neubývá.

Za výuku jste byl i významně oceněn, a to Cenou Wernera von Siemense. Máte další plány, v čem svoji výuku – či výuku obecně na LF – někam posouvat?

Každé ocenění potěší, zejména když je založeno na spolupráci celého týmu našich vyučujících nebo týmu autorů učebnice. Posouváme se například v oblasti našich vlastních pedagogických kompetencí – na ty sázím nejvíce, protože ty se přímo projevují v naší interakci se studujícími. Vzdělávání má přímo „v genech“ neustálou potřebu neustrnout a rozvíjet sebe i druhé. Je zajímavé, kolik publikací a studií o vysokoškolské pedagogice a speciálně o výuce lékařství vychází, a to ve velmi prestižních časopisech a vydavatelstvích. Univerzitou nyní běží živé debaty o financování výuky, což nás přivádí k potřebě nějak definovat a sledovat její kvalitu a efektivitu podobně, jako to děláme např. u výsledků vědecké práce. Kvalitní výuku například připravujeme tak, aby vyžadovala od studujících aktivní přístup s jasně popsanými a transparentně hodnotitelnými výsledky. Vnášíme do ní neustálé průběžné hodnocení, které sice nemusí být vždy nutně známkované, ale jasně ukazuje studujícím, jak na tom jsou, kde chybují, co zvládají, co ne a v čem a jak se mají zlepšovat. Monitorujeme využití času, tj. co reálně ve výuce děláme my jako učitelé, a čím tráví čas studující. Moje kolegyně je nyní na stipendijním pobytu na univerzitě v Baltimore právě se zaměřením na kvalitu výuky a vzdělávání pedagogů, tak jsem zvědavý, kam se zase posuneme v mezinárodní srovnatelnosti naší výuky.

Ted se hodně mluví o umělé inteligenci, v čem je důležitá ve vaší specializaci, co může vylepšit? Nejsou na místě i určité obavy?

Nejčastěji využívám jazykové nástroje AI. Pro publikování v kvalitních časopisech dlouhodobě využíváme korektury našich textů rodilými mluvčími, a zrovna v angličtině se již některé modely začínají blížit jejich kvalitě. Mám tak návrhy na jazykovou korekturu textu okamžitě, musím si ovšem ohlídat

odborné názvosloví. Při zkouškách a obhajobách našich doktorandů mi občas pomáhá ChatGPT při snaze rychle pochopit principy složitých a mně neznámých metodik a mezioborových konceptů, k nimž jsem dříve musel samostatně nastudovat několik zdrojů, abych vůbec pochopil podstatu daného výzkumu – AI to umí celkem dobře vysvětlit. V oblasti generování obrazů je v mém oboru zatím AI z mého pohledu velmi slabá – struktury a orgány lidského těla tvoří s velkými chybami, což je u statistického modelu bez vnitřního chápání poměrně očekávatelné. Naopak velmi živě se rozvíjí automatická klasifikace obrazových dat. Protože je strojové učení pomocí neurálních sítí závislé na rozsáhlých trénovacích množinách dat, lze očekávat úspěchy zejména u rutinních metod s vysokou mírou standardizace a datové homogenity. Naše výzkumná práce je však založena na často unikátní kombinaci řady barvicích metod „na míru“ navržených pro daný výzkumný problém, kdy každý z těchto je určitým dílkem puzzle, které seskládají odpověď na výzkumnou otázku až po kontextuálním vyhodnocení kvality a kvantity – a to zatím AI nedokáže. A pokud máte na mysli obavy ze ztráty lidských kompetencí z nadužívání AI, pak je to na nás, co dopustíme, a co ne.

Jak se vám líbí nová budova LF? V čem a jak se změnil díky ní váš pracovní život?

S novými výukovými prostory mám výbornou zkušenost. Na novém pracovišti jsme mohli mnohem racionálněji uspořádat také naše laboratoře, máme nyní účelně oddělený příjem a prvotní zpracování vzorků, zvlášť laboratoř pro krájení řezů, samostatnou laboratoř pro barvení, laboratoř pro výbrusy tvrdých tkání. Důstojně jsme mohli vyřešit i skladování chemikálií a práci s nimi podle současných předpisů, máme bezpečnostní skříň a odtahy těkavých látek. Získali jsme temperované a zatemněné místnosti pro mikroskopii. Nový provoz se podařilo vybavit i některými novými přístroji. Za vynikající považuji i audiovizuální vybavení. Zásadní roli v tomto sehrála velmi důsledná a neúnavná práce projektového týmu fakulty, který byl velmi předvídatelný a celou přípravou nových prostor nás naprosto skvěle provedl. Stačí projít budovou a vnímám, že za svůj vzali nový kampus i studující, kteří tomu vlastně teprve dávají smysl. A že nyní k sobě mají všechna pracoviště blíže a máme výbornou menzu, to již myslím v časopise zaznělo.

A už trochu obligátní otázka na závěr. Máte vůbec čas na nějaký relax, u čeho si odpočnete?

Vždy jsem velmi rád četl, před dovolenou mám vypůjčený sloupec knih. Ke sportování jsem se dostal až v dospělosti, pár roků jsem se věnoval sportovní střelbě v plzeňském klubu Leiko, dalších několik let šermu kordem v Sokole Petřín. Asi jsem si tím plnil klukovské sny, kdy jsem v těchto disciplínách fandil svým filmovým hrdinům. Nejdéle jsem vydržel u juda, trénuji s veterány, kam také již věkově patřím, a je to pro mě velká motivace, zůstat při nebezpečně sedavém zaměstnání v nějak fyzicky použitelném stavu. Největší protiváhu zaměstnání vnímám v hudbě, hraji na baskytaru v tanečním orchestru i v menším jazzovém a swingovém seskupení.

Rozhovor vedla: Lucie Sichingerová

Na LFP se sešly světové kapacity v oboru single-cell analýzy

Naše fakulta pořádala třetí ročník Summer School of Single Cell. Tuto prestižní akci na přelomu srpna a září organizuje Biomedicínské centrum LFP ve spolupráci se Západočeskou univerzitou.

Summer School of Single Cell představuje jedinečnou příležitost pro odborníky i studenty k získání praktických dovedností v oblasti single-cell analýzy, která umožňuje studium jednotlivých buněk na úrovni detailu, jenž je klíčový pro porozumění komplexním biologickým systémům a nemocem. Metodika „single cell“ se zaměřuje na analýzu jednotlivých buněk na rozdíl od tradičních metod, které studují směsi buněk. U jednotlivých buněk lze pomocí ní identifikovat specifické charakteristiky a funkce. Metoda je zásadní pro vývoj nových léčebných přístupů, například v oblasti imunoterapie.

Letní školy se účastnilo 20 výzkumníků z 16 zemí, včetně Venezuely, Kataru či Koreje. Vedle samotného programu workshopu se v rámci letní školy konal přednáškový den, na kterém vystoupili přední vědci z oblastí single-cell výzkumu, imunologie a datové analýzy. Čestným hostem zde byla prof. Antonia Rotolo z University of Pennsylvania, spoluzakladatelka mezinárodního konsorcia CiRT (Consortium for Immunotherapy Research and Translation), které se zaměřuje na imunoterapii. Hlavními organizátorkami akce byly Dr. Monika Holubová z Lékařské fakulty v Plzni a Dr. Lucie Houdová ze Západočeské univerzity.

Letní škola single cell byla pro účastníky nejen unikátní vzdělávací zkušeností, ale také příležitostí k navázání mezinárodních vědeckých spoluprací a sdílení nejnovějších poznatků v rychle se rozvíjející oblasti single-cell výzkumu.

Nový rychlý krevní test infekce úspěšně zkoumala I. interní klinika

Infekční choroby jsou jednou z nejčastějších příčin přijetí pacientů do nemocnice. Nerozpoznaná a neléčená infekce může vyústit v život ohrožující sepsi. Včasná diagnostika život ohrožujících infekcí a sepse je proto zcela zásadní.

Rychlé rozpoznání těchto stavů však není v řadě případů jednoduché. Příčinou jsou často atypické projevy infekcí (sepsa je skvělý imitátor řady jiných akutních stavů) a absence spolehlivého laboratorního testu (biomarkeru). Jakýkoliv ukazatel, který by pomohl včas rozpoznat pacienty ve vysokém riziku závažné infekce a sepse, je proto v hledáčku výzkumu na celém světě. Zcela běžným a nejčastěji prováděným laboratorním vyšetřením u prakticky každého akutního pacienta na urgentním příjmu je vyhodnocení krevního obrazu. Z jeho vyšetření zjišťujeme, kolik má pacient v krvi bílých a červených krvinek a krevních destiček. Přesto, že krevní obraz vyšetřujeme denně, možná netušíme, že se v něm ukrývá více informací, než běžně využíváme. Některé analyzátory totiž umí stanovit tzv. distribuční šíři monocytů (MDW – monocyte distribution width). Monocyty tvoří část bílých krvinek, které jako jedny z prvních velmi rychle reagují na přítomnost bakterií a virů. Jejich aktivací dochází ke změně velikosti, kterou analyzátor umí změřit. Pokud je analýzou zjištěna vyšší variabilita velikostí monocytů, může to tedy znamenat, že tělo reaguje na infekci nebo záňet. Ve studii téměř 2000 pacientů, kteří byli akutně vyšetřeni na urgentním příjmu FN a následně přijati na I. interní kliniku, jsme testovali přínos tohoto biomarkeru (MDW) v diagnostice závažných infekcí a sepse. Potvrdili jsme, že rychle dostupný MDW parametr má diagnostický přínos srovnatelný s běžně používanými ukazateli infekce (C-reaktivní protein, prokalcitonin). Významným pomocníkem je zejména při nálezů nízkých hodnot MDW, které se značnou mírou spolehlivosti vylučují infekční příčinu potíží. Protože žádný ukazatel však není 100% spolehlivý, identifikovali jsme rovněž faktory, které mohou jeho interpretaci zkreslit, což jsou pro klinické rozhodování lékaře zcela zásadní a v současné vědecké literatuře dosud nepopsané informace. Výsledky studie zveřejnil v červenci tohoto roku vědecký časopis skupiny Nature Publishing Group Scientific Reports.

prof. MUDr. Martin Matějovič, Ph.D.
přednosta I. interní kliniky LFP a FN Plzeň

MUDr. Ondřej Fiala jmenován profesorem

Z rukou prezidenta České republiky Petra Pavla a ministra školství, mládeže a tělovýchovy Mikuláše Beka převzalo v červnu 75 nových profesorek a profesorů jmenovací dekrety. Dvacet tři z nich bylo z Univerzity Karlovy. Mezi nimi i prof. MUDr. Ondřej Fiala, Ph.D., který byl jmenován profesorem v oboru vnitřní nemoci.

Prof. Fiala působí na Onkologické a radioterapeutické klinice LFP a FN Plzeň. Na lékařské fakultě vyučuje povinný předmět Klinická onkologie, vede praktická cvičení a semináře a je lektorem předatestačních kurzů pro obor Klinická onkologie. Pod jeho vedením úspěšně absolvoval své studium jeden Ph.D. student a aktuálně je školitelem dalších dvou studentů. Ve své vědecké činnosti se zaměřuje na problematiku personalizace onkologické léčby. Významná byla jeho úloha při zavádění

nových genetických vyšetření v rámci prediktivní diagnostiky. V současnosti se zaměřuje na kolorektální karcinom a urologické zhoubné nádory. Aktivně se podílí na tuzemských i mezinárodních vědeckých projektech. Za své přednášky a publikace získal řadu ocenění a pravidelně provádí recenzní činnost pro impaktované časopisy.

Gratulujeme ke jmenování!

VÍCE NA WEBU UK:

prof. Liška, prof. Štengl, M. Ženíšek, prof. Hrabák
foto Miroslav Hlaváč

Ministr M. Ženíšek
na experimentálním
operačním sále

Ministr Ženíšek na LFP: diskuse nejen o výzkumu nádorových onemocnění

Lékařská fakulta v Plzni uvítala na návštěvě ministra pro vědu, výzkum a inovace a zároveň předsedu Rady pro výzkum vývoj a inovace ČR (RVVI) Marka Ženíška.

Ministr si prohlédl nový kampus LFP, dokončený v roce 2022, a debatoval s děkanem prof. Fínkem a dalšími zástupci vedení fakulty jak o výuce medicíny a výchově nových lékařů, tak o svém hlavním předmětu zájmu – vědě a výzkumu. V Biomedicínském centru fakulty se podíval i na experimentální operační sály. V rámci Národního plánu obnovy (plán pro oživení a odolnost ČR po covidové pandemii, fi-

nancovaný EU), který spolu s MŠMT koordinuje právě RVVI, je LFP jedním z výzkumných uzlů Národního ústavu pro výzkum rakoviny. Tento projekt, jehož koordinátorem je Univerzita Karlova, se věnuje základnímu a translačnímu onkologickému výzkumu a LFP v něm pracuje ve skupině pro biomarkery nádorových nemocí a diagnostiku nádorových chorob.

Účastníci mezinárodního workshopu hledali v houbách bioaktivní peptidy

Na Lékařské fakultě v Plzni Univerzity Karlovy se během května a června 2024 uskutečnilo vědecké setkání zaměřené na výzkum bioaktivních peptidů izolovaných z hub pod názvem DISCOVERY & SCREENING OF BIOACTIVE PEPTIDES.

V proteomické laboratoři, uprostřed dr. Zdeněk Tůma

Vedle odborníků z LFP se programu účastnili i hosté z univerzity v Catanii (Itálie), Regensburgu (Německo) a Cergy (Francie). Hlavním tématem setkání byla izolace bioaktivních peptidů z hub a hodnocení jejich potenciálních farmakologických účinků. Účastníci měli možnost prohloubit své znalosti v oblasti farmakologie, toxikologie, preklinického výzkumu a vývoje léčiv s důrazem právě na bioaktivní peptidy, které se stávají stále významnější součástí moderní farmakologické vědy.

Setkání organizoval Ústav farmakologie a toxikologie Lékařské fakulty v Plzni pod vedením prof. PharmDr. Radka Kučery, Ph.D., a za celý projekt DISCOVERY & SCREENING OF BIOACTIVE PEPTIDES byl zodpovědný Dr. Shashank Pandey.

Teoretická část workshopu (20.–29. května 2024) zahrnovala on-line přednášky o vývoji léčiv, farmakologii, fyziologii či využití hub v medicíně. Na druhou stranu byly účastníkům prezentovány i více prakticky zaměřené přednášky s audiovizuálními prohlídkami labo-

ratoří a ukázkami laboratorních metod z oblasti proteomiky, syntézy peptidů, hmotnostní spektrometrie, povrchové plasmonové rezonance či nukleární magnetické rezonance. Získali tak základní náhled na interdisciplinární přístup k výzkumu a vývoji léčiv.

Praktická část (24.–28. června 2024) se zaměřila na terénní výzkum a práci v laboratoři. Účastníci pod vedením mykologa Mgr. Jiřího Kouta, Ph.D., ze Západočeské univerzity sbírali volně rostoucí houby v blízké lokalitě u Boleveckého rybníka v Plzni. Z nich potom extrahovali proteiny a peptidy a prováděli jejich analýzu pomocí hmotnostní spektrometrie. Následně měli studenti možnost otestovat účinky extrahovaných peptidů na in-vitro buněčných modelech či zkoumat potenciální antibakteriální účinky.

Přednášky a workshopy vedli jednak pracovníci LFP z Ústavu farmakologie a toxikologie, z Ústavu fyziologie LFP a Biomedicínského centra LFP, a dále pak zahraniční hosté: Dr. Elisa Peroni, Ph.D., a Dr. M. Larregola, Ph.D. z Univerzity CY Cergy Paris, Dr. Giuseppe Grasso, Ph.D. z Univerzity v Catanii (Itálie) a prof. Silke Härteis z Univerzity Regensburg.

Setkání podpořené programem Erasmus+ umožnilo výměnu znalostí a zkušeností mezi českými a zahraničními odborníky. Účastníci měli jedinečnou příležitost naučit se nejnovější techniky a postupy v oblasti

výzkumu bioaktivních peptidů a jejich aplikace ve farmakologii a vývoji nových léčiv.

Vize do budoucna tohoto programu zahrnuje další rozvoj interdisciplinární spolupráce a prohlubování mezinárodních vědeckých vazeb v oblasti výzkumu bioaktivních peptidů a jejich farmakologických aplikací. Cílem je vytvořit trvalou platformu pro výměnu poznatků mezi odborníky z různých vědních oborů, jako je farmakologie, biochemie, mykologie, proteomika a lékařská chemie, což povede k efektivnějšímu vývoji nových léčiv na bázi přírodních látek.

Klíčovým cílem programu je posílit aplikovaný výzkum, zaměřit se na identifikaci a syntézu nových bioaktivních peptidů z různých druhů hub, a následně zkoumat jejich terapeutický potenciál v oblastech, jako jsou antibiotická rezistence, protinádorová léčiva či imunomodulace. Další důraz bude kladen na preklinické hodnocení těchto peptidů a na optimalizaci metod jejich izolace a syntézy, včetně využití pokročilých technologií jako hmotnostní spektrometrie nebo nukleární magnetická rezonance.

Program bude pokračovat v aktivním zapojování studentů a mladých vědců, aby získávali praktické zkušenosti s moderními metodami farmakologického výzkumu a přispívali k dalšímu posunu v oblasti vývoje přírodních léčiv.

Tým prof. Lišky získal prestižní financování z GAČR pro průlomový výzkum ve spolupráci s ETH Zürich

Tým prof. Václava Lišky z Biomedicínského centra, zapojený do mezinárodního výzkumu, získal financování z Grantové agentury České republiky (GAČR). Projekt byl vybrán k financování díky mezinárodní iniciativě Weave, která podporuje spolupráci mezi 12 evropskými vědeckými agenturami v oblasti základního výzkumu.

Výzkumný projekt nesoucí název „Vývoj dvoustvrvého polymerového patche pro prevenci jizevnatého hojení anastomóz“ cílí na zlepšení chirurgických výsledků pro pacienty, kteří podstupují operace zažívacího traktu. Vývoj inovativního biomateriálu má zásadní potenciál nejen v prevenci život ohrožujících komplikací, jakou je anastomotický leak, ale i v optimalizaci hojení a snížení rizika vzniku srůstů po operacích.

V realizaci projektu se s experimentální chirurgickou laboratoří prof. Lišky spojí laboratoř biomateriálů prestižní švýcarské vysoké školy ETH Zürich, vedená prof. Inge Herrmann, a přední odborník na serózní hojení prof. Dr. Joel Zindelem z Kliniky viscerální chirurgie a medicíny Fakultní nemocnice v Bernu. Výzkumný tým se zaměří na návrh speciální dvoustvr-

tvé náplasti, která bude implantována uvnitř břišní dutiny. Jedna strana patche bude podporovat hojení tkání, zatímco druhá strana bude bránit vzniku nežádoucích adhezí. Celý projekt zahrnuje fáze od laboratorní charakterizace až po testování na prasečím modelu, který je nejbližším analogem lidského organismu. Jeho výstupy by mohly významně zlepšit výsledky chirurgických operací a urychlit zotavení pacientů.

Tento projekt dokazuje, že na Lékařské fakultě v Plzni vznikají inovace světového významu, a podporuje ambice fakulty rozvíjet mezinárodní vědeckou spolupráci na nejvyšší úrovni. Věříme, že tato práce povede nejen ke zlepšení chirurgických výsledků, ale také k posílení role české vědy v globálním výzkumném prostředí.

Prof. Inge Herrmann na setkání vědeckého týmu prof. Lišky

Na spolupráci s lékařskou fakultou nedám dopustit, říká ředitel FN Plzeň Václav Šimánek

MUDr. Václav Šimánek, Ph.D., nastoupil do Fakultní nemocnice Plzeň jako lékař už před více než třiceti lety a poslední dekádu působí jako její ředitel. Jak uplynulých deset let hodnotí?

Pane řediteli, zkuste shrnout posledních deset let ve vedení nemocnice. Co se povedlo a co naopak moc ne?

Jako jeden z největších úspěchů hodnotím dlouhodobou finanční stabilitu, s čímž souvisí i významné investice, vysoká kvalita péče a výborné platové ohodnocení zaměstnanců. Jako pozitivní musím zmínit také spolupráci s Lékařskou fakultou v Plzni, na to skutečně nedám dopustit. Často říkám, že jsme jako dvě sestry, a to platí stále. Boj s větrnými mlýny je bohužel určité parkování. Protože jsme vyhledávanou nemocnicí, stále se potýkáme s nedostatkem parkovacích míst, a to i přes to, že jsme jich v poslední době mnoho vybudovali.

Vybavíte si nějakou situaci, která pro vás byla výzvou?

Jednoznačně pandemie covid-19. Bylo to velice těžké a náročné období, ale celá nemocnice se semkla a fungovala jako dobře namazaný stroj. V tu dobu se ukázalo, že nejsme jednotlivá pracoviště a jednotli-

vé kliniky, ale že jsme jedna nemocnice, jedna parta, jeden tým. Stále z toho mám husí kůži...

Jak vidíte budoucnost FN Plzeň?

Já věřím, že se máme neustále kam posouvat, medicína se bude dále rozvíjet, a proto vidím budoucnost FN Plzeň v těch nejlepších barvách. Těším se, jak se bude postupně realizovat plánovaný generel, jak vyrostou nové pavilony, které zjednoduší cestu pacienta i práci personálu a zároveň zvýší komfort celé lékařské péče. A v neposlední řadě samozřejmě doufám, že i sesterská spolupráce s lékařskou fakultou bude šlapat jako dosud.

Co byste vzkázal našim studentům?

Vybrali si to nejkrásnější povolání na světě. A taky jedno z nejnáročnějších. Ale rozhodně za to veškerá dřina stojí. Přeji jim, aby je studium a práce bavily, a pokud se rozmýšlejí, kam nastoupit do zaměstnání, FN Plzeň je rozhodně přivítá s otevřenou náručí.

LFP se představila návštěvám z Řecka, Portugalska a Kapverdských ostrovů

Na Lékařské fakultě v Plzni se uskutečnily dvě významné zahraniční návštěvy. Pozvání vedení fakulty a kanceláře pro zahraniční uchazeče (Admissions Office) v červnu přijali zástupci z Portugalska, Kapverdských ostrovů a Řecka.

Dne 21. června navštívila fakultu delegace z Portugalska a Kapverdských ostrovů vedená prezidentem Portugalsko-české hospodářské komory panem dr. Paulo Jorge Santos Nevesem, honorárním konzulem České republiky v portugalském Faru a členem představenstva skupiny nemocnic v Algarve. Dalšími hosty byli Ing. Valdmíro Da Cruz Neves Segredo – honorární konzul České republiky v Praia (Kapverdy), Ing. Vladimír Trkal, honorární konzul Kapverdské republiky v ČR, a později se připojil také dr. Jaroslav Svejkovský, honorární konzul Portugalské republiky v Plzeňském kraji, který se na uskutečnění návštěvy významně podílel. Hosty přivítali proděkan pro přijímací řízení studijních programů v anglickém jazyce prof. Jitka Kuncová, proděkan pro vnější vztahy prof. Dana Müllerová, proděkan pro vědu a výzkum prof. Milan Štengl, studijní proděkan doc. Václav Babuška a absolvent a ambasador fakulty MUDr. Vasileios Tzigkounakis. Hlavním tématem návštěvy bylo prohloubení spolupráce mezi naší lékařskou fakultou a univerzitními nemocnicemi v Algarve a Kapverdské republice v oblasti klinických a ošetrovatelských stáží našich studentů.

Hosté si prohlédli nový kampus, jeho moderní vybavení pro výuku i výzkum, a rovněž zázemí a studijní prostory pro studenty – studovny a knihovnu. Prof. Štengl poté delegaci provedl Biomedicínským centrem a představil výzkumné programy fakulty.

O několik dní později, 25. června, fakultu navštívila významná delegace z Nemocnice Henriho Dunanta v Athénách. V jejím čele stál pan Themis Charamis, předseda představenstva nemocnice. Doprovázeli jej prof. Theodoros Vasilakopoulos, vedoucí JIP a kliniky plicních nemocí, dr. Antonis Vasilogiannakopoulos, vedoucí interní kliniky, a dr. Lambros Zellos, vedoucí kliniky hrudní chirurgie. Zástupci fakulty byli vedeni děkanem prof. Fínkem, dalšími účastníky byli prof. Kuncová, prof. Müllerová, doc. Babuška a dále proděkan pro doktorské studium, habilitační a jmenovací řízení prof. Radek Kučera, vedoucí Simulačního centra LFP a KARIM LFP a FN Plzeň prof. Jan Beneš a přednosta Chirurgické kliniky LFP a FN Plzeň prof. Jiří Moláček. I tohoto setkání se na straně LFP zúčastnil Dr. Tzigkounakis, který napomáhá uchazečům právě z Řecka při přípravě ke studiu na LFP.

Dr. Neves, prof. Štengl, Ing. Trkal,
Ing. Segredo, prof. Kuncová

LÉKAŘSKÁ FAKULTA UK

prof. Vasilakopoulos,
prof. Müllerová, T. Charamis,
dr. Zellos, dr. Vasilogiannakopoulos,
prof. Kuncová, doc. Babuška, dr. Tzigkounakis

V Simulačním centru
s prof. Benešem

Podpis memoranda
– T. Charamis, prof. Fínek,
prof. Kuncová

Předmětem setkání s řeckou delegací byl vedle představení fakulty také podpis Memoranda o spolupráci mezi LFP a Nemocnicí Henriho Dunanta. Proběhla diskuse o možnostech výměnných pobytů a stáží studentů LFP v této nemocnici. Dále byly projednány možnosti klinických stáží řeckých studentů 5. a 6. ročníku přímo v Athénách. Návštěvy

proběhly ke spokojenosti všech stran. LFP tak opět posílila vztahy se svými zahraničními partnery a podpořila příznivé podmínky studia pro své cizojazyčné studenty.

Foto Tomáš Ťupa

Hlavním tématem návštěvy bylo prohloubení spolupráce mezi naší lékařskou fakultou a univerzitními nemocnicemi v Algarve a Kapverdské republice v oblasti klinických a ošetrovatelských stáží našich studentů.

Mezinárodní setkání na Sympoziu aplikované embryologie

Biomedicínské centrum v Plzni v období od 31. srpna do 3. září hostilo 4EU+ Summer Symposium of Applied Embryology, které přivedlo dohromady studenty a studentky nejen z Karlovy univerzity, ale také ze Sorbonny, Heidelbergu a Milána.

Cílem sympozia bylo studentům se zájmem o embryologii přiblížit práci v laboratoři reprodukční medicíny. Tato premiérová událost sloužila jako platforma pro interdisciplinární učení, navazování kontaktů a budoucí spolupráci mezi studenty z celé 4EU+ Aliance.

Program sympozia zahrnoval řadu praktických workshopů a zajímavých přednášek. Jedním z vrcholů byla přednáška JUDr. Mgr. Martina Šolce, Ph.D., z Právnické fakulty UK, který prezentoval aktuální legislativní situaci týkající se surogátního mateřství, nebo MUDr. Alžběty Kantorové, která představila nejčastější příčiny mužské neplodnosti a jejího řešení.

Studenti měli možnost účastnit se praktických cvičení a vyzkoušet si ICSI, a získali tak jedinečný vhled do pokročilých reprodukčních technologií, věnovali se také imunocytochemii a konfokální mikroskopii. Se snímky jimi obarvených oocytů a embryí nasnímaných na konfokálním mikroskopu následně vytvořili miniknižku, kterou si odvezli jako suvenýr.

Celé symposium bylo možné uspořádat díky podpoře 4EU+ v rámci Studentských minigrantů. Moc děkujeme všem za podporu a spolupráci a těšíme se na pokračování příští rok.

Kateřina Grygarová a Hedvika Lukesová

Neurochirurgický mikrovaskulární workshop podvanácté

V prostorách Ústavu patofyziologie Lékařské fakulty v Plzni se konal 22.-23. května mikrovaskulární workshop. Akce má dlouhou tradici od roku 2000 s kořeny na Akademii Věd v Českých Budějovicích. Dosud absolvovalo workshop více než 200 rezidentů z oboru neurochirurgie a plastické chirurgie z jedenácti zemí světa.

V minulých letech nám bylo ctí přivítat významné cévní neurochirurgy coby lektory: vloni zesnulého profesora Hernesniemiho z Finska, který byl světovou vůdčí osobností oboru v posledních dekádách, prof. Tullekenu z Holandska, prof. Charbela z USA a další.

V letošním roce jsme po dohodě se spoluorganizátorem primářem Fiedlerem z Českých Budějovic uspořádali workshop na půdě Lékařské fakulty v Plzni jako satelitní program v rámci Pracovních dnů báze lební. Přijelo 21 účastníků z Česka, Slovenska, Polska, Ukrajiny, Velké Británie a Iráku. Faculty tvořili kromě mne a prim. Fiedlera profesor Sameš a docent Hejčl z Ústí nad Labem a docent Mraček. Organizační tým dále tvořili dr. Dostál, dr. Grubhoffer, ing. Klein, Mgr. Vlčková a Bc. Štádlerová. Význačným hostem a lektorem byl letos profesor David Langer z Lenox Hill Hospital v New Yorku, USA. Ten je nejen významným cévním neurochirurgem, ale i hvězdou dokumentu z prostředí neurochirurgie na Netflix.

Workshop má pro mladé lékaře velkou atraktivitu, protože se odehrává dominantně v laboratorní sálce s nácvikem mikrocirurgických dovedností. Nácvik sutury cév pod mikroskopem nebo exoskopem simuluje

reálné situace z operačního sálu. Navazuje operace na laboratorním zvířeti – anastomóza tepny, AV fistula, end-to-side bypass, side-to-side anastomóza. Vše se děje pod dozorem lektorů. Nácvik mikrocirurgických dovedností je fundamentální pro úspěšné operace aneurysmat, arteriovenózních malformací a extra-intrakraniálních bypassů. Indikace bypassů je ve srovnání s kardiocirurgií méně častá, nicméně může v případě mozkové ischemie či choroby moyamoya být klíčem pro příznivý výstupní klinický stav pacienta. V současné době přibývají i akutní indikace bypassu nebo přímé embolektomie v případě selhání technik intervenční radiologie. Akce byla rezidenty hodnocena velmi příznivě. Zvláště pozitivně byla kvitována ochutnávka vín ve vinotéce Hess.

Chtěl bych za organizátory poděkovat vedení fakulty za vstřícnost a dokonalý servis. Catering a veškeré zázemí fungovalo na výbornou. Doufám, že budeme v budoucnu stejnou akci na půdě fakulty moci zopakovat.

**doc. MUDr. Vladimír Přibáň, Ph.D.,
přednosta Neurochirurgické kliniky LFP a FN Plzeň**

Uvítání prváků: Infotour, Welcome Day, objevování knihovny

Se začátkem roku fakulta uvítala 468 nových studentů

Před samotným začátkem studia pro ně jejich starší kolegové a Centrum podpory výuky připravili program, který jim pomohl zorientovat se v budově kampusu i ve studijních záležitostech.

Během celého dne si studenti mohli přijít do knihovny vyhledat, vypůjčit a zase vrátit učebnice, a to i pomocí moderních samoobslužných automatů. Pracovníci knihovny je také seznámili se všemi užitečnými informačními zdroji pro jejich studium.

Odpoledne se ve dvou největších posluchárnách shromáždili studenti všeobecného lékařství jak v českém, tak v anglickém jazyce. V menší Azurové posluchárně se sešli budoucí stomatologové. Po úvodních slovech pak po skupinkách vyrazili s průvodci na obhlídku kampusu.

Akce byla zakončena posezením u malého občerstvení. Vedle Seznamovacího kurzu tak měli naši prváci další příležitost k poznání svých spolužáků i samotné fakulty.

Foto Kateřina Budínová

Úspěšný seznamovací
kurz pro studenty
prvního ročníku 2024:

REKORDNÍ ÚČAST A SKVĚLÉ OHLASY

Tradiční seznamovací kurz pro naše nové mediky se konal 23.–27. září. Letos však poprvé ve dvou turnusech: první skupina absolvovala kurz od 23. do 25. září a druhá skupina od 25. do 27. září. Tento krok nám umožnil zdvojnásobit kapacitu na 240 studentů, což je rekordní počet v historii této akce.

Kurz se těšil obrovskému zájmu a reakce nováčků byly velmi pozitivní. Mnozí nám osobně děkovali a vyjadřovali nadšení nad průběhem celé akce. Nás jako organizátory těší, že se vše povedlo a že se studenti během kurzu dobře bavili, seznámili se s novými spolužáky i staršími kolegy a odnášejí si nezapomenutelné zážitky.

Rádi bychom vyzdvihli, jak skvělí byli samotní studenti. Od prvního dne se zapojovali do všech skupinových aktivit, vytvářeli mezi sebou pozitivní atmosféru a přistupovali ke každé výzvě týmově. Studenti se vzájemně podporovali, motivovali a spolupracovali jako jeden velký tým. Bylo úžasné sledovat, jak se do všeho vrhali s nadšením a odhodláním.

Po většinu času nám počasí spíše přálo, jen druhý den dopoledne (v případě obou turnusů) si déšť vyžádal drobné změny v programu. Atmosféra byla po celou dobu skvělá, studenti se smáli, sportovali, hráli seznamovací hry a navzájem se poznávali.

Velkým úspěchem byla jako každý rok Medická olympiáda, která mezi prváky vyvolala nadšení a soutěživost. Zároveň proběhly prezentace studentských spolků a rady pro začátek studia, které měly za cíl uklidnit nováčky a motivovat je do prvních týdnů na naší lékařské fakultě.

Samozřejmě bychom rádi poděkovali nejen organizačnímu týmu, který celou akci připravil, ale i vedení fakulty za podporu během plánování kurzu. Velké díky patří také Ústavu tělesné výchovy, jehož členové připravili pro studenty pestré sportovní aktivity.

Letos jsme byli schopni pokrýt přibližně dvě třetiny celého prvního ročníku, což považujeme za velký úspěch. Doufáme, že si studenti z kurzu odnesli nejen nové poznatky, ale i přátelství, která je budou provázet po celou dobu studia.

Sofie Bednářová a Zdeněk Prášek
Hlavní organizátoři seznamovacího kurzu

E-SHOP LFP UK

Objednávejte a platte pohodlně online.
Vyzvedávejte druhý den v kampusu.

